

Hlava XI.

Závěrečná ustanovení.

§ 99.

Ujednání jakéhokoli druhu, jimiž se obcházejí předpisy tohoto zákona, jsou právně neúčinná.

§ 100.

Veškerá státní veřejná doprava provozovaná motorovými vozidly na území Československé republiky je soustředěna v podniku Československé státní dráhy; nicméně zůstává podniku Československá pošta zachováno právo kromě dopravy poštovních zásilek zřizovati veřejnou nehromadnou dopravu osob všude tam, kde toho zájem poštovní dopravy vyžaduje.

§ 101.

K účelům obrany státu může ministerstvo národní obrany v dohodě s příslušnými ministerstvy předepsati vhodnou technickou úpravu motorových vozidel, a to jak všeobecně, tak i jednotlivě.

§ 102.

Byla-li ujednána hromadná smlouva pracovní, nemohou v podniku dopravy motorovými vozidly, pro něž smlouva platí, bez souhlasu obou stran smluvivších hromadnou smlouvu pracovní býti po dobu její platnosti učiněna ujednání obsahující pro zaměstnance jednotlivé podmínky horší, než jaké stanoví hromadná smlouva pracovní. Ujednání taková jsou právně neúčinná; na místo neúčinných ustanovení nastupují příslušná příznivější ustanovení hromadné smlouvy pracovní. Smlouvou jednotlivou nemohou býti práva zaměstnancova plynoucí z ustanovení hromadné smlouvy pracovní ani zrušena ani omezena.

§ 103.

Působnost zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 330 Sb. z. a n., o závodních výborech, vztahuje se na podniky dopravy motorovými vozidly. Pro tyto podniky počítá se lhůta $\frac{1}{2}$ roku určená v § 1, odst. 1 uvedeného zákona od zahájení dopravy.

§ 104.

Ustanovení §§ 8 až 26 zák. č. 116/1927 Sb. z. a n., s výjimkou ustanovení § 22, odst. 1 a § 25, odst. 5, dále čl. III, odst. 2, č. 1, čl. VII a VIII zákona ze dne 6. května 1931, č. 76 Sb. z. a n., jímž se mění a doplňuje zákon č. 116/1927 Sb. z. a n., a zákon č. 198/1932 Sb.

z. a n. se zrušují dnem účinnosti tohoto zákona. Zákon ze dne 19. června 1934, č. 114 Sb. z. a n., o daňovém osvobození cizozemských motorových vozidel, a vládní nařízení ze dne 13. července 1934, č. 158 Sb. z. a n., o dočasném osvobození nových osobních automobilů od daně z motorových vozidel, se zrušují dnem vyhlášení tohoto zákona.

§ 105.

Celý výtěžek daně z motorových vozidel podle tohoto zákona přikazuje se jako běžný příjem silničnímu fondu.

§ 106.

Daně podle tohoto zákona nejsou základem pro jakékoli přírážky.

§ 107.

(1) Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. července 1935, s výjimkou ustanovení § 59, odst. 2, §§ 60, 61 a § 73, odst. 2, která nabývají účinnosti dnem vyhlášení, a ustanovení § 63, odst. 6, které nabývá, pokud jde o zvýšení daně, účinnosti dnem 1. ledna 1937.

(2) Zákon tento provedou ministři financí, národní obrany, průmyslu, obchodu a živností, pošt a telegrafů, veřejných prací, vnitra a železnic v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Trapl v. r.

Dr. Franke v. r.

Bradáč v. r.

Dr. Czech v. r.

Dostálek v. r.

Dr. Černý v. r.

Bechyně v. r.

78.

Zákon ze dne 12. dubna 1935, jímž se mění některá ustanovení o spotřební dani z minerálních olejů.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Ustanovení §§ 1 a 2 zákona ze dne 6. května 1931, č. 77 Sb. z. a n., o spotřební dani z minerálních olejů, se mění a budou zníti:

§ 1.

Minerální oleje, získané na území republiky Československé, anebo sem dovezené z celní ciziny, podléhají spotřební dani z minerálních olejů, a to:

a) minerální oleje, jichž hutnota při + 15° C (+ 12° R) nedosahuje 810° (tisícin hutnoty čisté vody), Kč 96.—,

b) minerální oleje o hutnotě 810° až 830° včetně Kč 30.— a

c) minerální oleje o hutnotě vyšší než 830° Kč 40.—

za každých 100 kg čisté (vlastní) váhy.

§ 2.

(1) Spotřební dani z minerálních olejů ve výši stanovené v § 1 podléhají též oleje vyrobené z uhlí, nebo ze živíc jiných nežli z ropy, pokud mají nahrazovati v používání oleje minerální. Pokud by nebylo lze při zdanění těchto olejů použití ustanovení zákona o dani z minerálních olejů, budou potřebné předpisy vydány vládním nařízením, kterým může být stanoveno též zdanění dehtů, vyrobených z uhlí nebo živíc, jakož i zdanění vegetabilních a animálních olejů, určených k tomu, aby nahrazovaly v používání oleje minerální.

(2) Jak se zjišťuje množství olejů, podléhajících spotřební dani, ve směsi s lihem, stanoví vládní nařízení.

Čl. II.

Vláda se zmocňuje, aby podporovala tuzemskou výrobu pohonných látek tím, že vrátí zcela nebo z části spotřební daň z olejů, vyrobených ze živíc, nebo z uhlí, domácího původu. Daň se vrátí podnikateli dolu na ropu, ze které byly dotyčné oleje získány, anebo podnikateli výrobiště, v němž uhlí nebo živice jiné nežli ropa byly na oleje zpracovány.

Čl. III.

Ustanovení § 3, odst. 1 zák. č. 77/1931 Sb. z. a n. doplňují se touto větou:

Za vyklizení olejů z dolu nebo z výrobiště pokládá se také jejich upotřebením na dole nebo ve výrobišti, s výjimkou jejich bezprostředního použití k výrobě olejů.

Čl. IV.

Ustanovení § 5 zákona ze dne 26. května 1882, č. 55 ř. z., případně § 5 zák. čl. XVIII/1882, o zavedení spotřební daně z minerálních olejů, pozměněná částečně zákonem ze dne 29. června 1896, č. 105 ř. z.,

případně zák. čl. XV/1896, o daněprostém odběru minerálních olejů, nahrazují se tímto zněním:

Za podmínek a omezení stanovených vládním nařízením osvobozeny jsou od spotřební daně minerální oleje, jichž hutnota při + 15° C (+ 12° R) nedosahuje 810°, pokud se jich použije v průmyslových nebo živnostenských podnicích k účelům rozpouštěcím nebo vyluhovacím, k výrobě nebo přípravě olejových barev a fermeží, k tavení skla nebo k požahování textilií. Ministr financí se zmocňuje, aby vrátil spotřební daň z minerálních olejů, použitých prokázaně k tavení skla v domácí průmyslu sklářském, a stanovil potřebné podmínky.

Čl. V.

(1) Každá zásilka minerálních olejů z rafinerie minerálních olejů musí být kryta obyčtovou boletou (§ 20 zák. č. 55/1882 ř. z., případně § 19 zák. čl. XVIII/1882), jež zásilku olejů doprovází až ku příjemci.

(2) Každý, kdo odebírá minerální oleje z rafinerie minerálních olejů, jest povinen žádati od dodavatele obyčtovou boletu, a neobdrží-li ji, jest povinen učiniti o tom bez průtahu ohlášení příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu.

(3) Každý, kdo obchoduje s minerálními oleji, jest povinen vykáhati se na výzvu orgánů provádějících tento zákon, že odebrané zboží je kryto obyčtovou boletou, anebo prokázati, odkud zboží odebral.

(4) Ustanovení §§ 18, 19 a 22 zák. č. 55/1882 ř. z., případně §§ 17, 18 a 21 zák. čl. XVIII/1882, pokud se týkají kontrolního území okolo rafinerií minerálních olejů, se ruší.

Čl. VI.

Daňová sazba stanovená ve čl. I, § 1, písm. c) platí též pro minerální oleje daňově zvýhodněné podle ustanovení § 4 zák. č. 77/1931 Sb. z. a n.

Čl. VII.

(1) Při dodávkách olejů, které byly uzavřeny před účinností tohoto zákona, avšak provedeny již za jeho účinnosti, může dodavatel započítati zvýšené daňové zatížení odběrateli a cenu o to zvýšiti.

(2) Po slyšení Ústředny obchodních a živnostenských komor a ústředních organizací zájmových může ministerstvo financí v dohodě s ministerstvy průmyslu, obchodu a živností a vnitra stanoviti prodejní ceny olejů podléhajících spotřební dani.

Čl. VIII.

(1) Zásoby olejů podléhajících spotřební dani, pokud jsou v den účinnosti tohoto zákona na území republiky Československé ve volném oběhu, a pokud přesahují u téhož právního subjektu množství 100 kg čisté váhy, podléhají dodatečnému zdanění, a to:

a) oleje hutnoty nižší než 790° částkou Kč 21.—,

b) oleje hutnoty od včetně 790° do 810° částkou Kč 81.—,

c) oleje hutnoty 810° až včetně 830° částkou Kč 15.— a

d) oleje hutnoty vyšší než 830° částkou Kč 25.—

za každých 100 kg čisté váhy.

(2) Kdo má zásobu olejů podléhajících dodatečnému zdanění, jest povinen ohlásiti místně příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu do 8 dnů ode dne účinnosti zákona množství těchto olejů, jejich hutnotu, místo a místnosti, kde jsou uloženy, a zaplatiti v téže lhůtě, bez další úřední výzvy, dodatečnou daň, připadající na tyto oleje. Daň zaplatiti jest vplatním lístkem poštovní spořitelny na účet příslušného zemského finančního úřadu. Vplatní lístky vydá bezplatně důchodkový kontrolní úřad. Na rubu složenky nutno poznamenati, že jde o dodatečnou daň z minerálních olejů. Pokud nebude tato daň zaplácena, nesmí býti oleje jí podléhající vyklizeny z prostorů, v nichž jsou uloženy.

(3) Jsou-li oleje podléhající dodatečnému zdanění v den, kdy zákon nabyl účinnosti, v dopravě, jest příjemce povinen ohlásiti je příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu a dodatečně je zdaniti. Ohláška musí býti podána a daň příjemcem zásilky zaplácena způsobem uvedeným v odstavci 2 do 8 dnů po té, kdy zásilka došla příjemce.

(4) Finančním orgánům, pověřeným prováděním zákona, musí býti dovolen vstup do prostorů, v nichž zásoby olejů podrobené dodatečnému zdanění jsou uloženy, jakož i pobyt v nich, potřebný ke zjištění daňového základu, a musí jim býti poskytnuty tím, kdo oleje má, veškeré potřebné pomůcky a veškerá potřebná pomoc.

(5) Ukáže-li se to vhodným, může ministerstvo financí provést dodatečné zdanění cestou paušalování.

(6) V ostatním platí o dodatečné dani obdobně ustanovení, platná pro spotřební daň z minerálních olejů.

Čl. IX.

(1) Ustanovení čl. III zákona ze dne 6. května 1931, č. 76 Sb. z. a n., jímž se mění a doplňuje zákon ze dne 14. července 1927, č. 116 Sb. z. a n., o silničním fondu, mění se potud, že z výnosu spotřební daně z minerálních olejů přikazuje se silničnímu fondu jako běžný příjem 67%.

(2) Jakmile překročí roční příjem na spotřební dani z minerálních olejů částku Kč 230,000.000.—, může vláda na návrh ministra financí přebytku nad tuto částku plynoucího do státní pokladny upotřebiti ke snížení daňového zatížení automobilové dopravy.

Čl. X.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr financí.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Trapl v. r.

79.

Zákon ze dne 11. dubna 1935

o hasičském příspěvku při požárním pojištění.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Všechny pojišťovací ústavy a spolky (pojišťovny) tuzemské i cizozemské, které se zabývají — ať výlučně či vedle jiných odvětví pojišťovacích — pojišťováním požárním na území republiky Československé, jsou povinny, bez ohledu na to, zda a jakou mají na území tom obchodní organizaci a v jakém rozsahu a jakým způsobem tu činnost svou vyvíjejí, odváděti podle předpisů tohoto zákona příspěvek k účelům hasičským (hasičský příspěvek).

§ 2.

(1) U pojišťoven oprávněných provozovati činnost pojišťovací v Československé republice činí hasičský příspěvek tři procenta z veškerého hrubého příjmu z pojistného, jehož pojišťovna dosáhla v běžném kalendářním roce ze smluv o požárním pojištění jakýchkoli věcí na území republiky Českoslo-